

2015 m. vasario 20 d., penktadienis

Nr. 7 (1113) Kaina 0,81 Eur / 2,80 Lt

D a i l ē | M u z i k a | T e a t r a s | F o t o g r a f i j a | K i n a s

2

Jelena Baškirova su Kameriniu orkestru

3

Premjera – „Aštuonios mylinčios moterys“

4

Fotografija (ne) akims

5

Klaipėdos jaunimo teatro gastrolės

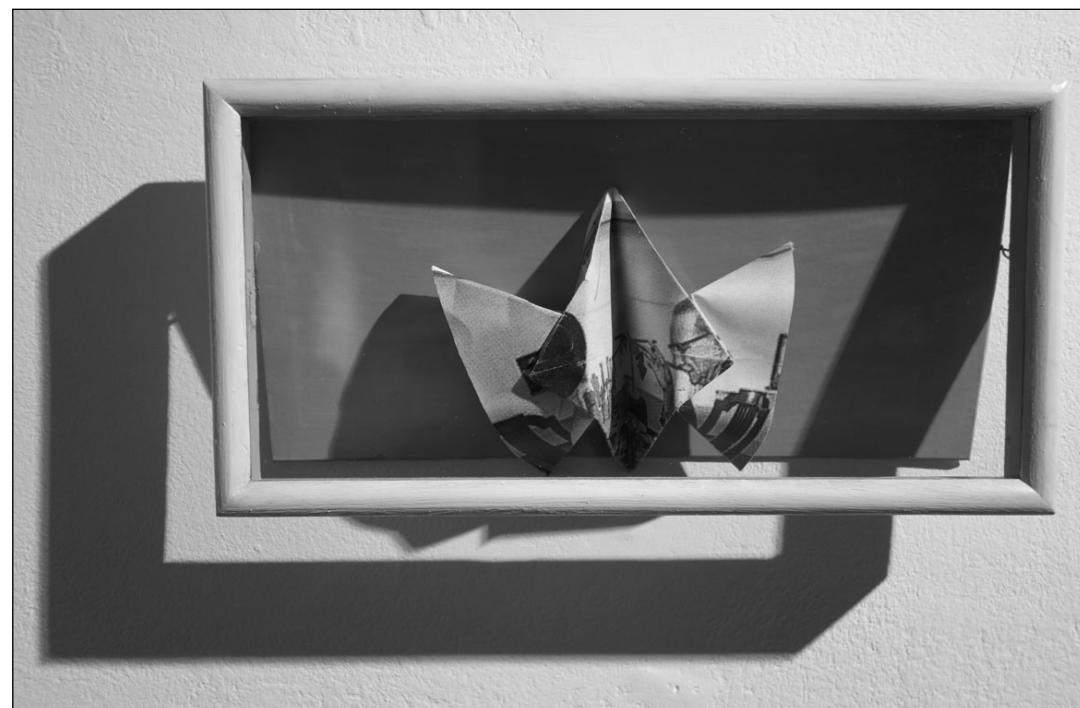
6

Dialogo poreikis mene

8

65-osios Berlinalės laureatai

Eglė Kuckaitė, „Origamis“ (Marcelis Duchamp'as žaidžia šachmatais su Eva Babitz). 2014 m.

A. NARŪŠYTĖS NUOTR.

Kūniškieji šachmatų žaidimo malonumai

Eglės Kuckaitės paroda „Somatinė“ VDA galerijoje „Artifex“

Aistė Kisarauskaitė

Kartais visai nesinori analizuoti užplūdusių jausmų, net jei juos sukelia tik paroda. Norisi tiesiog patrėti, išsaugoti visus juos, kaip gerai organizuotame didmiestyje išsaugomi miškų masyvai – plotai su nuvirčiais medžiais, ežeručiais ar upėlio senvage ir net šabakstyrais. Tas pirminio jausmo malonumas, neorganizuoto, neskaidyto dekonstrukcijos takeliais, manęs nepalielka susiduriant jau ne su pirmu Eglės Kuckaitės kūriu. Šiuo metu „Artifex“ galerijoje vyksta paroda „Somatinė“ (graikiškai *sōmatikos* reiškia kūniškas). Ne, šioje ekspozicijoje nėra né vieno augalo, nors menininkė parodos pristatyme ir siūlo galerijos grindis išsivaizduoti smaragdo spalvos. Tačiau atidžiau paskaičiusi šį tekstą suprantu, kad takeliai vis dėlto egzistuoja – mažiau matomi ar net vienai platūs, nes tai greičiau angliskas parkas, tik vaizduojantis nežengiamą

girią. Kalbant apie Dainiaus Liškevičiaus „Labyrinthus“ galima teigti, kad jis atstovauja prancūziško sodo principui, reikalaujančiam aiškios geometrinės struktūros, tvarkingai nukirptų augalų, o Kuckaitė renkasi taip pat apgalvotą, tačiau apsimetinai atsainią struktūrą.

„Viskas lyg tikrovėje, lyg žmogaus nepaliesta svajonių Arkadija, tačiau viskas slapčia, nematomai, apgalvota, suprojektuota ir patobulinta.“ Čia – tikrai angliskas parkas „su antikine šventykle, egiptietišku obelisku prie jos, su uolienomis, imituojančiomis krioklį, bet be manieristinio skulptūrinio „grotos“ apipavidalinimo. (...) Mat „angliškas parkas“ tik iš pirmo žvilgsnio atrodo natūralus ir „laukinis“, su šen bei ten lyg netycia išnyrančia šventykle, gėlėmis ar griuvėsiais. Lordą Burlingtoną ir Williamą Kentą ne veltui įkvėpė užuominos apie graikiškus antikinius sodus literatūroje – daugiausia Homero „Iliadoje“ ir „Odisėjoje“, kur aprašinėjama ne vien žemėskoji, bet ir dangiškoji, dievų gamta – sodai, kuriuose puotauja Dzeusas ir mūzos. Kentas dar, labai iškalbingai, žavėjosi ir garsiojo prancūzų klasicisto Claude'o Lorraino tapyba, jo peizažais, idealizuojančiais „laukinę“ Antikos gamtą, su šen bei ten sušmėžuojančiais griuvėsiais ar šventyklos.

(Kristina Sabaliauskaitė, „Apie anglisko parko džiaugsmus“, www.blog.lytis.lt/Rafinerija, 2012 05 31). Taip, Kuckaitės paroduje irgi galima rasti mažųjų šventyklių, skirtų nūdienos dievams, čia taip pat puotauja šiuolaikinio Olimpo gyventojai – Pelukas Mikis, Marilyn Monroe, Marcelis Duchamp'as su nuoga mūza Eva Babitz žaidžia šachmatais („Origamis“, 2014 m.), šmékščioja nuogi vyrų torsai kaip d'Orsé muziejuje (*Musée d'Orsay*) 2013 m. vykusioje parodoje „Masculine / Masculine“. Dvarų sodai,

NUKELTA | 7 PSL.

Fotografija (ne) akims

Apie Malvinos Jelinskaitės ir Gyčio Skudžinsko parodas bei knygas

Agnė Narušytė

Vartydama Malvinos Jelinskaitės knygą „Auksas ir žuvis“, o paskui žiūrėdama jos parodą „Kaladėlės“ negalėjau atsikratyti prieštaringo jausmo: viena vertus, tai jau matyta, kita vertus, veikia kaip šaltinis ištroskusi. Tačiau šiuos du jausmo polius kerta ta pati estetikos pasaulio sukimosi ašis: persisotinimas vaizdais, apie kurį jau prikalbėta.

Lyg tyčia, tuo pačiu metu veikė kito tos pačios kartos menininko Gyčio Skudžinsko paroda „12 fotografijos tiesų“, atstovaujanti priešingam poliui. Autorius šaipeči iš „nepaneigiamų“ teiginjų apie fotografiją – imitavo protesto „demonstraciją“, tarsi dar būtų už (prieš) ką kovoti, siūlė spėlioti, kas pavaizduota, parodydamas tik antrasiųs fotografijų pusės, išryškino ne nuotraukas, o jas retusojuančios pelės paliktus šviesos pėdsakus.bet išpūdis, kad vaizdas fotografijai nereikalingas, visiškai tikslus“, – ši Algirdo Šeškaus nuostata, tikriausiai suformuluota

Malvinos Jelinskaitės parodos atidarymo metu koncertuoja akustinių gitarų duetas „Duo“ – Rapolas Gražys ir Gediminas Griskevičius

A. NARUŠYTĖS NUOTR.

ti“ priverčiant kai kurias medžiagas pajuoduoti. Šis mokslo jau seniai išaiškinatas reiškinys vis dar veikia protut, tebesvaigstančius galimybę per šviesą susisiecti su kosmoso begalybe. Galbūt todėl niekas ir nesiryžta pribaitgti ant aukuro gulinčios fotografijos, ji vis kraujuoja šviesa, bet nemiršta. Be to, ją nužudžius, tekutį pasieškoti kito dievo – dar „kažko kito“.

Šias elegiškas mintis sukélė paties Gyčio Skudžinsko atlirkas ritualas, kuriame dalyvavau dar birželį Kazio Varnelio muziejuje (jis pakartotas praejusių savaitę, uždarant jo parodą „Titanike“). Ritualo ceremonimeistras poetas Ričardas Šileika skaitė tekstą, pavadintą „Dvylikai aksiominį punktų, suformuluotų utriuojant (ne)pamatytą“, ir vieną

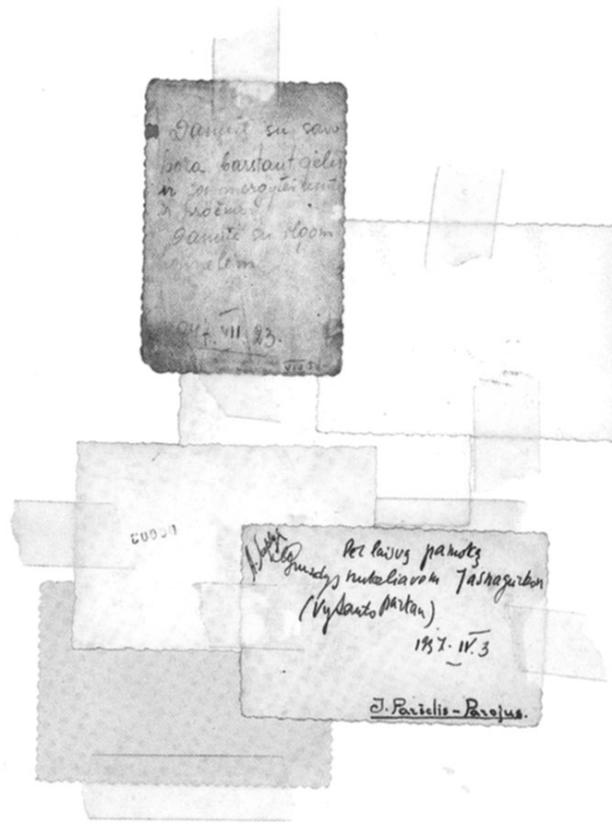
po kitos užtrenkė medinių dėžučių dangčius. Asociacija aiški. „Sarkofagūose“, žinoma, fotografijos. Tačiau – ir tai yra apeigos šerdis – jų niekas nematė, jos buvo ir liko atverstos nugarine puse, kur tegalėjome perskaityti užrašus ir antspaudus. Bet Gytis parodė, kad net ir užverstos nuotraukos nejmanoma paslepsti – vizualiniai stampai, kompozicinės struktūros, tipiški objektai yra taip giliai išėsdinti mūsų sąmonėje, kad net nematant yra matomi – tarsi matytume kiaurai. Užtenka tik užuominos – popieriaus faktūros ir spalvos, kraštelio apkirpimo, riebalų dėmės, palinkėjimo ar parašo, kad pamatytyme vaizdą: „Virga, – Lai šis negyvas šešėlis, primena tau gyvą širdį. Bronius R.“, – išvedžiota mėlynų rašalu ant nuotraukos,

ijkliujotos į man tekušį Gyčio knygelės „Albumas“ (Vilnius: Nerutina, 2014) egzempliorių. Atplėsus lipnias juosteles, nuotrauką galima apversti ir pažiūrėti, kas ten. To dar nepadariau (tai nereiskia, kad niekada nepadarysiu). Nenorū gadinči paslapties, nenorū stabdyti vaizduotės filmo. Tas vienintelis vaizdas man iš tiesų nereikalingas, nes kol jo nematau, turiu daugybę kitų.

Galbūt tai reiškia, kad deliožiai megaujuos nerealizuotos galibės daugiaypum? Minėto ritualo metu Gytis sakė, kad daugelis fotografijų atverstus nustebintų, nes jos neatitinka to, ką įsivaizduojame perskaityt užrašą. Vaizduotė iškart ėmėsi piestis neatitinkamus – tokiu greičiu, kad nei kalba, nei mintis paskui juos nespėjo. Šis žaidimas žiūrovų norais, bet ypač – dyliką kartą trinktelintys dangčiai – ne palaiko fotografiją, bet, priešingai, prikélé jos geismą, atkūrė jos vaizdo laukimą – to vieno ypatingo vaizdo, kuris yra neištrinamas iš atminties ir vis dar turi magišką galią. Taigi, veiksmai ir ritualais išburiamas ne kas kita, o vaizdas, tik jo konkretus pavidas nėra visiems privilomas – kiekvienas tesusikuria jį sau ir taip pasilieka. Vaizdo neberekia „pertekti“ arba „medijuoti“. Tarp mūsų – tik oras, sujudintas fotografijos šventukų rankų mostais, virpančių jū kūnuose tvinksinčio krauso ritmu ir garso bangų dažniais: žodžiai, trinktelėjimai. Fotoaparatu čekšėjimas Gyčio parodoje.

Štai tokiam kontekste matau ir Malvinos Jelinskaitės fotografijas. Jos yra tarsi priešingybė ritualui. Tai tiesiog vaizdai, kuriais turėtumė būti „persisotinę“ ir todėl jų nebepriimi, nebematyti. Bet – keista – jie veikia. Pirmą kartą į rankas paėmiai Malvinos knygą dar rugšėjį, Kaune, kai po višą dieną trukusiu išairių menininkų fotografijų peržiūrą su kolegomis iš Velso, Škotijos ir Prancūzijos nuėjome į kažku-

Gytis Skudžinskas, iš knygos „Albumas“. 2014 m.

ri ilgai veikiantį barą. Atrodė, kad sąmonė nebepriims jokios fotografijos, jų paliktas nuosėdas nuplautų tik alus (ar viskis, ar vynas). Bet iš Malvinos knygos plūstelėjusi srovė nunešė nuovargį. Sodriai spalvotos fotografijos knygoje keičia viena kitą nenuspėjamai – gal todėl, kad jų sekla pagrįsta ne logika, o intuicija, tačiau intuicija, kaip angliai sako, *with a twist* – su užsukimu. Juk intuicija irgi nuspėjama – visus valdys patys instinktai, bet Malvinos sprendimai juos išmuša iš vėžių. Kiekviename puslapyje sudaryta kliūtis savaiminiams suvokimui sustabdo fotografijų drautą ir šis suka į šoną, palenda po susikalbėjimo tiltais ir plaukia nežinoma kryptimi. Štai jau ir pradėjau kalbėti metafōromis (ne paties aukščiausio lygio) – jų tenka griebti mėginant nusakyti pojūcius, kurių subtilybės išsprūsta iš klasifikacijų tinklo. Malvinos fotografijomis belieka mėgautis – nerti į tą drautą, šokinėti per bangas, plūduriuoti, tarsi estetika tebeturėtų tas pačias teises kaip modernizmo laikais, tarsi Henri Matisse'as tebesiems iškvėpimo iš rastų audinių.

Audinius paminėjau ne šiaip sau – Malvinos fotografijoje jų daug. Dažnai būtent pro juos jি žiūri į aplinką tol, kol tekstilinio ornamento kontūrai išsilieja ir tikrovė išaudžia ma „žaliasios retro“, „mėlynojo katinu“, „juodosios Monsoon“, „Sabos karalienės aukso kaspinu perrištos“, „Sacharos ir grietinėlės spalvos“ suknelių raštais (Malvina Jelinskaitė, „Mano spinta“, bernardinai.lt, 2012 05 21). Tai būtų galima pavidinti „moterišku žvilgsniu“, jei ne Matisse'as. 2005 m. Londono Karališkosios akademijos galerijoje mačiau parodą, kur šalia fousto paveikslų buvo rodomi jo višą gyvenimą rinkti audiniai, tapdavę fonais, statiesėmis, kilimais, modelių apisiaustais ar pačiu paveikslu. Jų spalvos menininkui padėdavo atsiplėsti nuo vaikystėje įdiegtų provincijos vertibių, turėjusių jি pririšti prie industrializuoto Pikardijos (Picardie) regiono, kur klestėjo odos ir tekstilės pramonė, ant šaligatvių voliojosi gyvulių skeletai, o upėmis tekėjo tekstilės dažai. Žiūrėdamas ne iš tikrovė, bet į audiniuose ryškiai atspaustas gėlių pynes Matisse'as galėjo žaisti kaip vaikas – taškytis spalvomis, formomis, šviesa. Kažką panašaus matau ir Malvinos fotografijoje, todėl jos ir kybo vaikų meno galerijoje, pačios atspaustintos ant audinių. Ji pripažįsta, kad bendravimas su vaikais dėstant Jūratės Stauskaitės dailės mokykloje, taip pat – su savo dukra, jā moko pajusti daiktus tarsi iš naujo, apčiuopti tikrovės briaunas, kad galėtų ją variatyti kaip kaladėlę, džiaugdamasi kaskart vis nauju paveikslu. („Jaučiate, kaip aukščiulininkas puodelis susireikšmina?“ – knygos ižangoje rašo Algirdas Šeškus, kurio knygas maketuodama Malvina turbūt ir užsikrētė fotografija.)

NUKELTA | 5 PSL.

Parodos	„Skalvijos“ kino centras	„7md“ rekomenduoja
VILNIUS	Aleksandro Šepkaus juvelyrės paroda Paroda „Abrozdėliai. Iš kun. Mozės Mitkevičiaus rinkinio“	Dailė Jei šią savaitę būsite Kaune, ten veikia dvi geros parodos. Jauna tapytoja Egli Ulčickaitė kolekcionuoja „Laikinas vietas“ – tai tokios vietas, kurų atvaizdais galima užkoduoti iš atminties bei šykstančias praeities partis, kad paskui jas galėtum naudoti dabartyje, pavyzdžiu, bendraudamas su čia pat esančiais, bet niekada to paties nepatyriusiai. Tuomet paveikslai įkūnija daugiasluoksnę būti ir prailgina praeities momentų „galiojimo laiką“ (galerija „Meno parkas“). Tapyba gali praeiti trauktis tik iš atminties, o fotografijoje ji išsaugota, kokia buvo. Tarsi numatydamas būsimųjų kartų poreikius Algimantas Kunčius penkis dešimtmečius kolekcionavo sekmadieninio žmonių poilsio pajūryje situacijas. Kauno fotografijos galerijoje galima pažiūrėti, kaip per tą laiką keitėsi papročiai, žmonių elgesys, paplūdimys ir jūra. Vis dėlto svarbiausia – pati fotografija, kuri Kunčiaus rankose ima džiazuoti gyvenimo ritmus.
Nacionalinė dailės galerija	Vokiečių g. 2 Paroda „Meel. Vahtra. Farkas_ idealistinė funkcija“ (Estija) Dainius Liškevičiaus paroda „Labyrinthus“ ŠMC rūšio salėje – Matthew Shannono paroda „barikada dvimi savaitėmis“	Muzika Vasarį 21 d. 19 val. Filharmonijos Didžiojoje salėje su LNSO ir maestro Juozu Domarku koncertuoja Rūtos Rikterės ir Zbignevo Ibelhaupto fortepijoninis duetas. Šie pianistai, taikliai pavadinti „aristokratiskuoju duetu“, dėmesį traukia atvirais, i platesnius daugiakultūrinius kontekstus kreipiančiais požiūriais, interpretacinių stereotipų nesuvartymis idėjomis. Pianistų duetas su orkestru atlieka monumentalų XX a. muzikos opusą – amerikiečių minimalizmo korifėjus Johno Adamso koncertą „Grand Pianola Music“. Vakaro programoje įprasmintamos ir dviejių kompozitorų suaktybs. Minint prancūzų kompozitoriaus Paulio Dukas gimimo 150-asiąs metines, atliekamas nuotaikings simfoninis skerco „Burtininko mokinys“, o rusų kompozitoriaus Aleksandro Skriabino mirties 100-mečiui skiriamaja rafinuota ir sudėtinga XX a. pradžios simfoninės muzikos partitura – „Ekstazės poemė“.
Vilniaus paveikslų galerija	Latako g. 3 iki 28 d. – Eglės Gineitytės paroda „Ejimas į sodą“ Elenos Grudzinskaitės paroda „Amžinas įsalas“	Teatras Aktorė Dalia Michelevičiūtė vasario 21, 22 d. 16 val. kviečia į savo kurta spektaklį „Moters portretas“, kuris vyks Lietuvos nacionalinio dramos teatro Mažojoje salėje. „Moters portretas“ pastatytas pagal lenkų poetės Wisławos Szymborskos eiles, šalia jų skambės ir keli kitų poetų – Marinos Cvetajevos, Daivos Čepauskaitės, Donaldo Kajoko ir Juditos Vaičiūnaitės – kūriniai.
Radvilių rūmai	Trakų g. 13 iki 28 d. – Adomo Makarevičiaus tapybos paroda „Abstrakti tikrovė“	Dailės galerija Vilniaus g. 245 Paroda „Maištasis buduare“ (XX a. aštunto dešimtmecio mada iš A. Vasiljevo kolekcijos) Paroda „Absoliuti tekstile. Nuo ištakų iki XXI a.“
Taikmosios dailės muziejus	Pamėnkalnio galerija Pamėnkalnio g. 1/13 iki 28 d. – Vlado Karatajaus (1925–2014) paroda	21 d. 14, 16 val. – „KELIONĖ BE BAGAŽO“. Rež. – B. Latėnas 21 d. 18.30 – J. Tumo-Vaižganto „DÉDÉS IR DÉDIENÉS“. Rež. – G. Tuminaitė 22 d. 12, 15 val. – „MAMA KATINAS“. Rež. – E. Jaras
Vytauto Kasiulio dailės muziejus	Šv. Jono gatvės galerija Šv. Jono g. 11 iki 28 d. – tarptautinė vaikiškų knygų iliustracijos paroda „Baltijos iliustracija“	Valstybinis jaunimo teatras 20 d. 18 val. – E. Scarpettos „VARGŠAI. ARISTOKRATAI“. Rež. – P.-E. Landi 21 d. 12 val. – „KAKĖ MAKĖ“ (pagal L. Žutautės knygas vaikams). Insc. aut. ir rež. – V. Kuklytė 22 d. 12 val. – J. Erlicko „BILLETAS IŠ DAN-GAUS“. Rež. – D. Jokubauskaitė (Salė 99) 22 d. 18 val. – P. Demirkio „NESISTEBÉK, JEI KAS NORS ATEIS PADEGTI TAVO NAMU“. Rež. – A. Jankevičius 24 d. 18 val. – Žemaitės „TRYS MYLIMOS“. Rež. – A. Latėnas 25 d. 18 val. – „PABAIGOS PRADŽIA“ (pagal A. Bushkowskio pjesę „Nepažįstami tarp mūsu“). Rež. – A. Lebeliūnas 26 d. 18 val. – S. Becketto „ZĀIDIMO PABAIGA“. Rež. – P. Ignatavičius (Šiaulių dramos teatras)
Lietuvos nacionalinis muziejus	Galerija „Arka“ Aušros Vartų g. 7 iki 21 d. – paroda „Šviesos spalva“ Raimondos Jakševičiūtės-Kasparavičienės skulptūros ir tapybos paroda „Pasikartojimai“ „Aqua 12“ grupės akvarelės darbų paroda „Škaidrumo palie(s)t“	Spektakliai VILNIUS Nacionalinis operos ir baletos teatras 20 d. 18.30 – L. Delibeso „KOPELIJA“. Dir. – R. Šerpenikas 21 d. 18.30 – J.-F. Halévy „ŽYDÉ“. Dir. – M. Staškus 22 d. 18.30 – K. Chačaturiano „ČIPOLINAS“. Dir. – A. Šulčys 25 d. 18.30 – G. Verdi „ERNANI“. Dir. – M. Staškus 26 d. 18.30 – P. Čaikovskio „MIEGANČIOJI GRAŽUOLĖ“. Dir. – R. Šerpenikas
Naujasios arsenalo	Lietuvos dailininkų sajungos galerija Vokiečių g. 2 Roberto Antinio paroda „Paišiniae“	Nacionalinis dramos teatras 20 d. 18.30 – M. Bulgakovo „MEISTRAS IR MARGARITA“. Rež. – O. Koršunovas 21 d. 18.30 – F. Molnáro „LILIJOMAS“. Rež. – L. Bagossy (Vengrija) 24 d. 18.30 – H. Ibseeno „VISUOMENÉS PRIEŠAS“. Rež. – J. Vaitkus 25 d. 18.30 – PREMJERA! D. Charmso „JELIZAVETA BAM!“. Rež. – O. Koršunovas 26 d. 18.30 – T. Slobodzianeck „MŪSŲ KLASĒ“. Rež. – Y. Ross Mažoji salė 21, 22 d. 16 val. – PREMJERA! W. Szymborskos „MOTERS PORTRETAS“. Rež. – D. Michelevičiūtė 24 d. 19 val. – J. Balodžio, G. Dapšytės „BARIKADOS“. Rež. – V. Silis 25 d. 19 val. – M. Nastaravicius „DEMO-KRATIJA“. Rež. – P. Ignatavičius
Kazio Varnelio namai-muziejus	Galerija AV17 Aušros Vartų g. 17 Vitalio ir Povilo Čepauskų paroda „Nomadas“	Teatras „Lelė“ Didžioji salė 20 d. 18 val. – „GELEŽIS IR SIDABRAS“ (pagal V. Simkaus eiles). Insc. aut. ir rež. – R. Kazlas 21 d. 12 val. – E. Scarpettos „VARGŠAI. ARISTOKRATAI“. Rež. – P.-E. Landi 22 d. 18 val. – „KAKĖ MAKĖ“ (pagal L. Žutautės knygas vaikams). Insc. aut. ir rež. – V. Kuklytė 23 d. 18.30 – J. Tumo-Vaižganto „DÉDÉS IR DÉDIENÉS“. Rež. – G. Tuminaitė 24 d. 18.30 – Ž. Tumėno „BILLETAS IŠ DAN-GAUS“. Rež. – D. Jokubauskaitė (Salė 99) 25 d. 18.30 – P. Čaikovskio „MIEGANČIOJI GRAŽUOLĖ“. Dir. – R. Šerpenikas
Bažnytinio paveldo muziejus	Vilniaus rotušė Didžioji g. 31 iki 28 d. – Prancišaus Gerliko tapybos paroda „Kalbančios spalvos“	Šiaulių universitetų dailės galerija Vilniaus g. 141 Silvos Linartės tapybos paroda „Atspindžiai“ (Daugpilio Marko Rotko meno centro)
VILNIAUS DAILĖS AKADEMIJOS GALERIJOS	Galerija „Kunstamera“ Ligoninės g. 4 Paroda „Nox lunaris Nox perfecta“	Rusų dramos teatras 20 d. 18.30 – W. Shakespeare'o „KARALIUS LYRAS“ (su lietuviškais titrais). Rež. – J. Vaitkus 21 d. 19 val. – „FLAMENKO IR SUTARTINIŲ JUNGTUVĖS“. Rež. – B. Bublytė 22 d. 18.30 – F. Veberio „KVAILIŲ VAKARIENĖ“. Rež. – M. Poliščiukas (Prancūzija) 22 d. 12 val. – J. Popovo „SNIEGUOLĖ IR SEPTYNI NYKTUKAI“. Rež. – J. Popovas 24 d. 18.30 – klasikinio šokių kolektyvo „Nuotaika“ 30-ojo jubiliejinis koncertas. Rež. – O. Tamašauskienė 26 d. 18.30 – G. Gorino „JUOKDARYS BALAKIREVAS“. Rež. – A. Latėnas
Parodų salės „Titanikas“	Teatro, muzikos ir kino muziejus	Teatras „Lelė“ Didžioji salė 20 d. 18 val. – „GELEŽIS IR SIDABRAS“ (pagal V. Simkaus eiles). Insc. aut. ir rež. – R. Kazlas 21 d. 12 val. – E. Scarpettos „VARGŠAI. ARISTOKRATAI“. Rež. – P.-E. Landi 22 d. 18 val. – „KAKĖ MAKĖ“ (pagal L. Žutautės knygas vaikams). Insc. aut. ir rež. – V. Kuklytė 23 d. 18.30 – J. Tumo-Vaižganto „DÉDÉS IR DÉDIENÉS“. Rež. – G. Tuminaitė 24 d. 18.30 – Ž. Tumėno „BILLETAS IŠ DAN-GAUS“. Rež. – D. Jokubauskaitė (Salė 99) 25 d. 18.30 – P. Čaikovskio „MIEGANČIOJI GRAŽUOLĖ“. Dir. – R. Šerpenikas
„Selected videoworks 2008–2014“	Vilniaus g. 41 iki 28 d. – Gražinos Konstancijos Remeikaitės paroda „Kostiumas“	
Galerija „Akademija“	Prancūzų institutas Didžioji g. 1 Kristinos Marmokaitės fotografijų paroda	
Tekstilės galerija „Artifex“	Rašytojų klubas K. Sirvydo g. 6 Valerijano Dombrovskio tapyba	
VDA galerija „5 Malūnai“	Vilniaus vaikų ir jaunimo meno galerija „Vėjas“	
Galerija „ARgenTum“	Vilniaus g. 39 iki 28 d. – Malvinos Jelinskaitės-Vilimienės fotografijų paroda „Kaladėlės“	
A. ir A. Tamošaičių galerija „Židinys“	Pylimo galerija Pylimo g. 30 iki 28 d. – tapybos paroda „Tėvynėje ir svetur“	
Dominikonų g. 15	Galerija „Gaidys“ Gedimino pr. 35 Kristinos Ališauskaitės ir Eglės Karaviciūtės tapybos darbų paroda „Bažnyčia“	
Dailininkų Tamošaičių kūryba		
XIX–XX a. pirmos pusės liaudies meno rinkiniai		

